

P.O. Box 40030
Francistown
Botswana

5.10.2019

Rakkaat ystävät!

Näin on kolme kuukautta vierähtänyt eteläisellä pallonpuoliskolla. Siirryin Suomen kauniista kesästä Namibian kautta Botswanaan heinäkuun alkupuolella ja melkoista menoa onkin sitten riittänyt siitä eteenpäin. Ennen kuin menen viimeaikaisiin tunnelmiin, haluan kiittää teitä kaikkia monista hyvistä tapaamista, teehetkistä, rohkaisevista keskusteluista ja yhdessäolosta menneen vuoden aikana. Oli todella hyvä viettää tuo mennyt vuosi Suomessa ja päästä vähän kärryille kaikesta, mitä kotimaassa tapahtuu ja mitä teille itse kullekin kuuluu. Enemmänkin aikaa olisi ollut hyvä, mutta kiitollinen olen näistäkin kaikista hetkistä.

Perheenisäystä

Kotona minua odotti ”iloinen” yllätys: molemmat pikkukoirani odottivat pentuja ja siinä sitä sitten jännitettiin, mihin väliin matkojeni suhteen nuo pennut putkahtaisivat maailmaan. Vanhempi koirani, Lily, synnytti ihan normaalisti kolme pentuaan, joista kaksi selvisi elämään, mutta kun ensisynnyttäjää Cici ei millään saanut ensimmäistäkään pentua maailmaan, kuskasimme sen kiireesti eläinlääkärin hoiviin. Ja tietysti se oli sitten lauantai-ilta, eli meni eläinlääkärilläkin ylitöiksi. Seitsemästä pennusta kuusi oli tulossa ulos väärin päin, eli hyvä oli, että menimme lääkäriin. Pitkä tarina lyhyeksi: keisarinleikkaus, kuusi pentua elossa, kahden tunnin välein (yötä päivää) tippa-kerrallaan-ruokintaa, kunnes Cicille alkoi kertyä maitoa, ja pennuista selvisi neljä. Minun piti ottaa muutama lomapäiväkin, että tuosta rumbasta selvittiin.

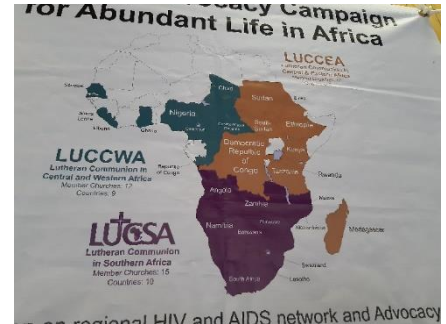
No, kun Cici sitten alkoi imettää, ei sille ole näyttänyt loppua tulevankaan. Pennut ovat kasvaneet ja ovat, ah niin suloisia! Ja kyllä joo, ovat jo tuhonneet juuri istuttamani kukkapenkit ja nyt on kovalla työllä perustettu nurmikkommeikin vaarassa, mutta – kuka noille nyt voi vihainen olla. Laitetaan sitten kaikki uudestaan, kunhan pennut ovat siirtyneet uusiin koteihinsa.

LUCSA (Lutheran Communion in Southern Africa) -YHTEISTYÖTÄ

Lähetyksseura on aloittanut tämän vuoden alusta uuden kumppanuusyhteistyön eteläisessä Afrikassa LUCSA-nimisen järjestön kanssa. LUCSA on eteläisen Afrikan luterilaisten kirkkojen yhteistyöjärjestö ja toimii Luterilaisen maailmanliiton alueellisena toimijana. LUCCEA on vastaava järjestö läntisessä Afrikassa ja LUCCEA itäisessä. LUCSA:n toimisto sijaitsee Johannesburgissa aivan Oliver Tambo -lentokentän vieressä, joten sijainniltaan se on erinomaisessa paikassa ja pystyy sieltä käsin kätevästi palvelemaan jäsenkirkkojaan Angolassa, Namibiassa, Botswanassa, Sambiassa, Zimbabwessa, Malawissa, Mosambikissa, Swasimaassa ja Lesothossa.

Minä olen Tsholofelong-ohjelman koordinaattoriaikoinani osallistunut joihinkin LUCSA:n kautta järjestettyihin koulutuksiin ja saimme me jossain vaiheessa hieman rahoitusta nuorten leireillekin LUCSA:n välityksellä. Lähetyksseura on nyt mukana LUCSA:n sukupuolten välisen oikeudenmukaisuuden hankkeessa, jossa on tarkoitus puuttua mm. eteläisen Afrikan maita kovasti puhuttavaan parisuhdeväkivaltaan koulutusten kautta. Mitä kaikkea muuta yhteistyötä LUCSA:n kanssa sitten jatkossa tapahtuukin, se jää nähtäväksi.

Sain osallistua LUCSA:n yleiskokoukseen elokuussa Gaboronessa Lähetyksseuran edustajan roolissa. Kokouksen teemana oli ”Kuunteleva johtajuus” ja tätä teemaa sivuttiin niin hartauksissa kuin muissakin puheenvuoroissa. LUCSA:n väistynyt presidentti piispa Muller korosti sitä, kuinka johtajan on kuunneltava Jumalaa, ihmisiä joita hän johtaa, viisaita neuvonantajia, ja myös itseään. Näistä neljästä tahosta muodostui myös kokouksen logo, jonka näette tuossa viereisessä kuvassa. Kaikki nämä keskustelut tuon teeman ympärillä saattelivat matkaan myös uudet komiteat, jotka johtavat LUCSA:n toimintaa seuraavan kolmen vuoden ajan. LUCSA:n presidentiksi valittiin Malawin kirkon piispa Bvumbwe, varapresidentiksi Botswanan kirkon piispa Mofusi Letlhage ja nuorten edustajaksi Francistownista minulle tutuksi tullut pieni mutta pippurinen nuori mies Brian Sebolao.

Piispa Horst Muller on ohjannut LUCSA-laivaa viisaudella ja on siis nyt siirtänyt kapulan seuraajalleen.

ACT ALLIANCE ETELÄISESSÄ AFRIKASSA

Kokouksessa oli koolla melkoinen joukko eri maiden ja järjestöjen edustajia. Paljon kokemusta ja asiantuntijuutta.

11,5 Botswanan pulaa.

Zimbabwessa on kovasti haasteita ja toivoisi, että elämä siellä voisi pikku hiljaa jo helpottua mutta se mikä saa minut ihaillemaan zimbabwelaisia on se, kuinka he sopeutuvat näihin tilanteisiin ja selviävät aina tavalla tai toisella. He ovat äärimmäisen ahkeria ja kekseliäitä ihmisiä. Kaikesta päätellen kansalaisyhteiskunnan toimia seurataan valtion johdon taholta mutta zimbabwelaiset ottavat asian osana tämän päivän tilannetta ja elämä jatkuu.

Minä matkasin Bulawayoon ystäväni kyydissä ja takaisin sitten junalla. Junamatkassa minua hämmästytti matkan hinta. Jos olisin matkustanut Francistownista Bulawayoon olisin maksanut siitä 80 Botswanan pulaa. Kun nyt matkasin Bulawayosta Francistowniin, maksoin siitä 7 bond dollaria! En tänä päivänäkään ymmärrä, miten tuo on mahdollista. Miten voi matka toiseen suuntaan maksaa n. kymmenesosan siitä, mitä se maksaa toiseen suuntaan? Samalla Botswanan rautateiden junalla.

Kun sitten tein laskutusta Lähetysseuralle matkastani, päädyin siihen, että jos matka on maksanut euroissa n. 60 senttiä, ei kannata edes yrittää miettiä, miten kaikki rahanvaihdot (palkka euroissa, siirto Botswanaan puliksi, US dollareiden hankkiminen pulilla, US dollarit Bond dollareiksi...) tapahtuivat ja mikä se todellinen, tositteilla todistettava, kurssi eurosta Zimbabwen bond dollariin olisi.

Toinen yhteistyöverkosto, johon olen päässyt tutustumaan takaisin etelään palattuani, on Act Alliance. Osallistuin sen eteläisen Afrikan alueelliseen kokoukseen Bulawayossa Zimbabwessa ja olikin vällan mielenkiintoista tutustua paitsi tähän minulle hieman vieraaseen järjestöön myös moniin niin luterilaisten kirkkojen kuin muidenkin järjestöjen edustajiin ja kuulla työstä, mitä tehdään eri puolilla aluetta. Koska kaikilla on samat haasteet resurssien kanssa, on mielekästä yhdistää voimat ja käyttää hyväkseen niin kokemuksia kuin asiantuntemustakin, jota alueelta löytyy. Siihen näillä verkostoihin liittymisillä luonnollisesti pyritään.

Matka Zimbabween oli minulle mielenkiintoinen paitsi tuon uuden verkoston vuoksi myös siksi, että halusin itse käydä hieman haistelemassa Zimbabwen tilannetta. Rajan yli kantautuu viestejä heikosta talustilanteesta, sähköjen puutteesta, tavaroiden kalleudesta ja monesta muusta ahdingosta. Zimbabwessa käytetään nyt maksuvälineenä ns. bondnote-valuutaa, jolla voi käydä kauppaa Zimbabwessa mutta ei muualla. Kurssi, joka kai sekin vaihtelee, on noin 1 Botswanan pula = 1 Bond dollari. Tai näin oli ainakin elokuussa. Yksi euro on n.

KUIVUUTTA

Eteläisessä Afrikassa on kovin kuivaa ja sateiden tuloa odotetaan hartaasti. Namibian puolella tilanne on todella surullinen – monilla alueilla ei ole edes ruohon tupsua eläinten syötäväksi. Ne karjankasvattajat, joilla on siihen mahdollisuutta, ostavat ruohoa karjalleen, tai kuljettavat niitä sellaisille alueille, joissa vielä on jotain syötävää. Kaikilla ei kuitenkaan ole tällaiseen varaa eikä halukkuus myydä karjaa toisille kasvattajille ja ostaa saaduilla rahoilla lopuille ruohoa sekään onnistu, kun kaikki taistelevat saman ruuan puutteen kanssa. Sama ongelma koskee luonnollisesti myös villieläimistöä ja siksi on surullista nähdä ruohikko- ja pensaikkopaloja isoillakin alueilla.

Oikein hyvää syksyä sinne kauniin ruskan keskelle. Taivaalta tulee kai vettä kaikissa muodoissaan ja pimeyskin alkaa hiipiä sisään, mutta nautitaan joka päivä jostakin kauniista ja iloa tuottavasta, mitä kaiken keskeltä löydämme. Ihan niistä pienistä asioista!

Lämmöllä, *Marja*

Marja Alastalo: Lähdin Botswanaan ensin suomalaislasten opettajaksi ja sitten kokotoimisesti kummilapsityöhön Tsholofelong (Toivon Paikka) –ohjelmaan Francistowniin. Nyt sijaistan eteläisen Afrikan aluepäällikköä vuoden ajan ja kiertelen Angolassa, Botswanassa, Namibiassa, Zimbabwessa ja Etelä-Afrikassa

Rukousaiheet:

- Voimia ja varjelusta tuleviin matkoihin
- Viisautta rytmittää työtä järkevästi
- Botswanan kirkon kirkolliskokous marraskuussa
- Leppoisia sateita koko eteläiseen Afrikkaan

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.